

Πάνου Ποσεινίδη: ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Η «Γαλατεία» του Πάνου Ποσεινίδη είναι μια νουβέλετ γερμάτη ποίηση, για την ομορφιά και την αρσούλωση του ανδρώου βτες αιώνες, αξίες: Αυτοίρεια Αφούω βη, αωοχή^{κ.δ.ο.} το δόρυβο και το ήχος, χάρη της δημη- ουρχίας.

Μια γυναίκα, η Γαλατεία, με κωμικονομένη ασο την ιδόλη σε μια θαλασσία, 'οδου μεταγίνεται με την τέχνη της θανάτικης. Το κοσίο την ερωτεύει με το φη και τα χρώματαί του και ημ αάε και μια- διη, είναι κόρη του Νηρέα, βρίεεται στο κήμα της.

Ο σύντροφός της, αόχρεος ναυτικός - βαξιδευτής σε φουκρινού τόθου, η κεική της κόρη μεγαλώνει σε άλλε στην άγρνωτη μεγάλη Κυρά.

Έχει με αυτή κληρονομήσει το γόλατο της μη- τερης και το όνομά της - την θένε Γαλατεία. Μητέρα και κόρη δουλεύουν την αέτρα ερωτευομένη, ασο τον ουρανό με το αέλαος.

Όμως η ίδια η Φύση, κινεες δεν ξέρει γιατί, αυτή που δίνει την γαή κείνη ομορφιά, δένε την κρηύωζια^{και} τη φθορά. Η μητέρα αεθαίνει και η Γαλατεία μένει μόνη σε θαλασσοαόσο ερωτευομένη με τον θαλίρα της, συνεχίζοντας τη γλυσακή- βαίη με τον θαλίρα της, συνεχίζοντας τη γλυσακή-

Όσοσο η γη με τις δυναρωαδική ασοαόσεις, έσως, τα ταξίδια έρωτας, η κείνη του σνατόφου, την ερω- βούν, ερωτερικά κλά δεν έχουν τη δύναμη να την αλάσουν. Αφού ερωτευοθεί τον κόσμο με κρηύωζια και ερωτερικά τις ουρητήρες, τέλος ξοινοκρηίτη στο βωίη της ερημικής ακροαλιής, όσος λάμψει

* Η Γαλατεία μίχ ασο της Νηριέδη, κόρη του Νηρέα ... και, έσως, κρηύωζια

στον μικρό του κήδο, το μορμαρένιο άγαλμα της
 μητέρας της. Επειδή θα ήθελε μόνη η κόρη
 τον Νηρέα, ασόλυτη στην αισθήσει της.

Ολόκληρη η τεχνική αναδίνει τη γαλήνια τέχνη
 του Μάστορα του Νόου Πόνου Μαιονίδη.

Όχι με αν γράψει, όχι με αν αφιωθεί να εισδώσει
 ο καλός κύριος λογογράφος, είναι δυναμωτικό
 και θαυμάσιο για τον αναγνώστη του

Γιατί μας διδάσκει πως η φύση είναι η μόνη μας
 πατρίδα και ο τόπος σου μεγαλώσαμε μας ανταμείβει
 με την ειδοιογραφία και την εδαφή μας σου, δίνοντάς
 μας την έμπνευση, τις αναμνήσεις και την
 έριφτη σοφία.

Παρόμοια μήνυμα ^{δίνεις} και η λογοτέχνης ένεργός σου Έλλη Μαι-
 ονίδου, στο μυθιστόρημά της με τον τίτλο «Μάγμα Μα-
 γδα Μαγδαληνή». Ο γενέθλιος τόπος εμπνέει και
 ηρεμεί τον άνθρωπο. Όσο και αν υστερεί σε λάμψη
 κλέσεις, θαυμαστά εφευρέματα της τεχνολογίας, τα
 χρώματα του τόπου σου μεγαλώσαμε η ασφάλεια
 η σοφία και η εμπειρία σου των ανθρώπων, ισορρο-
 πώντας το ύψιστο για μας αγαθό.

Βικτώρια Θεοδώρα

Αθήνα 20.11.05

Γένο Ελλάδα.

Σας βράνω αυτό το χειρόγραφο με την αξία του
 και τη ενότητά μου. Αν αποφασίσω κάτι και
 δεν πάει με το νόημα του έργου μου το αρνείτομαι.
 η Βικτώρια θα χαροποιεί